

Mestersége kémiatanár – Halmi László

Bemutakozás

Halmi László vagyok, a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium tanára. 1973 óta vagyok a pályán, de ebből az első 4 évet másik iskolában töltöttem, vagyis 40 éve tanítok a gimnáziumban. A feleségem is pedagógus, matematika-fizika szakos tanár, már nyugdíjas. A pedagógusi munkásságomért már 1990 előtt is kaptam több elismerést, de a legtöbbet utána.

1982. Miniszteri Dicséret

2000. Irinyi János plakett

2002. Tarján Rezső-díj

2003. Richter Gedeon díj a kémia oktatásáért

2003. Móra János emlékgyűrű (ezt az iskolám adta)

2004. Szent-Györgyi Albert aranyérem

2009. A Gimnázium Legsikeresebb Tanára díj (az iskolámtól kaptam)

2010. Zrínyi-emlékérem (az iskolámtól kaptam)

2011. Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkereszt

2013. MOL MesterM díj

2013. A szolnoki Curie Tehetség gondozó és Oktatásfejlesztő Alapítvány Tehesség gondozásért Díja

2014. Bonis Bona – A nemzet tehetségeiért díj (Kiváló versenyfelkészítő kategória)

Milyen diák volt? Voltak például csínytevései, kapott-e intőket?

Nem voltam a legjobb gyerek, de az órán mindig igyekeztem figyelni. Rendszeresen készültem az óráimra, amit elsősorban a szülői háttér segített. Mindig önállóan tanultam. Osztályfőnöki intőt egyszer kaptam, amikor az osztálytársaimmal az osztályteremben a nedves szivaccsal fociztunk, amitől a fal foltos lett.

Miért választotta a tanári pályát? Miért éppen a kémia tantárgyat választotta?

A pályaválasztásomat determinálta a családom, mivel nagyszülőikig visszamenően mind apai, mind anyai ágon pedagógusok voltak, továbbá a bátyám és a felesége, a nővérem és a férje szintén pedagógus. A kémia szak választásában nagy szerepet játszott, hogy a pécsi Nagy Lajos Gimnázium kémia-fizika tagozatos osztályában érettségiztem, továbbá a kémiatanárom, Kromek Sándor.

Milyen tervekkel vágott neki a pedagógusi pályának? Mennyiben valósultak meg ezek?

A terveim között volt egy jó munkahely elérése, ahol a tantárgyammal sokat és magas szinten foglalkozhatok, továbbá, hogy mindenki megelégedésére végezzem a munkámat és természetesen érjek el sikereket a tanítványaimmal. Úgy gondolom, ezek teljesültek, hisz 1977 őszétől a mai napig tanítok a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban, amelyik az ország egyik legrangosabb iskolája, továbbá tanítványaimmal minden olyan versenyt legalább egyszer megnyerhettem, amelyen őket évről évre elindítottam, legyen az egyszerű megyei szervezésű kémiaversenytől kezdve, az országos felmenő versenyeken át a kémiai diákolimpiáig.

Volt-e az életében tanárpéldakép, aki nagy hatással volt önre?

Tanárpéldaképem volt az Édesapám és a középiskolai kémiatanárom, Kromek Sándor, akiktől a következetes, precíz, pontos, szigorú, de igazságos oktató-nevelő munkát sajátíthattam el.

A kémia oktatása területén nagy hatással volt rám dr. Mojzes János, aki a Debreceni Egyetem módszertanos tanára volt.

Mit gondol, mitől jó egy kémiaóra?

Egy jó kémiaóra szakszerű, lendületes, kísérletekkel vagy modellekkel tarkított (természetesen, amikor csak lehet), de jó hangulatú, ha szükséges, akkor vidám perceket is tartalmaz. Fontos, hogy a tanulók figyelmét lekösse, de ne hagyjon kétséget bennük az órán elhangzott ismeretanyag tartalma. Legyen benne számonkérés is. Különösen fontosnak tartom, hogy a tanár tervezetten és felkészülten érkezzen az órájára.

Ön szerint milyen a „jó” gyerek?

Szerintem az a „jó” gyerek, aki együtt él a tanóra minden rezdülésével. Vagyis figyel, részt vesz a tanár kommunikációjában, de a csínytevékenységből is ki-kiveszi a részét, de nem szemtelen! Az órákra készül, és többet foglalkozik az általa kedvelt, esetleg kiemelten tanult tantárgyakkal (jelen esetben ez a kémia), továbbá indul az adott tantárgyból versenyeken.

Van kedvenc anyaga vagy kedvenc kísérlete? Miért éppen az?

Igazi kedvenc témám a molekulageometria. Nagyon szeretem a szerves kémiából az izoméria tanítását is. Ha tehetem, mindenkor igyekszem bemutatni a molekulageometriai összefüggéseket, legyen az tanóra, versenyfelkészítés vagy szakköri foglalkozás. Nem véletlen, hiszen ebből írtam diplomamunkámat dr. Csákvári Béla professzornál.

Ha csak egyetlen (vagy néhány) kémiaórát tarthatna, arra milyen témát választana?

Ha csak néhány tanórát tarthatnék, akkor a térizomériát mutatnám be, természetesen modellekkel szemléltetve, hogy a tanulók térlátását is segítsen.

Volt-e olyan pillanat vagy esemény a pályáján, amit különösen emlékezetesnek tart?

A mindenkori munkahely-változtatás. 1973. szeptember 1-én kaptam lehetőséget az előző munkahelyemen (Kereskedelmi Szakmunkás-képző Iskola), majd 1977. szeptember 1-én ugyanilyen módon kerültem a Zrínyi Gimnáziumba. Mindkettő váratlan, de később a pályám során meghatározó esemény volt.

Hogyan látja a kémiaoktatás jelenlegi helyzetét?

A kémiaoktatás jelenlegi helyzetének két fontos problémája van. Az egyik, hogy az elmúlt 20-25 évben egyre kevesebb elkötelezett tanár érkezett a pályára, főleg kényszerből, vagy „más lehetőség nem akadt” jelszó miatt. Másik problémája a tantárgyra fordítható idő. Hajdanán az általános iskolában 7. és 8. osztályban heti 2 órában, a gimnáziumban 3 évfolyamon heti 2 órában taníthattuk a tantárgyat „alapszinten”. Ez összesen tíz óra, s emellett volt még a fakultáció. Most ehhez képest általános iskolában heti 2×1,5 óra, gimnáziumban heti 2×2 óra, ez

összesen 7 óra. Ugyanakkor a tantárgy jellegét, a mindennapokban elfoglalt helyét tekintve inkább nőtt a vele szembeni elvárás (pl. vegyi anyagok a háztartásban, gyógyszerek stb.). A mindenkori tantervi tananyag szinte alig csökken, a diákok leterheltsége nagy, de nem szabad elfelejteni azt, hogy a modern technikai vívmányok (internet, okostelefon, TV stb.) nagyon sok időt rabolnak el a diákoktól, sokszor haszontalanul.

Mivel foglalkozik legszívesebben, amikor éppen nem dolgozik? Mit osztana meg a munkáján kívüli életéből?

Szabadidőmben szívesen foglalkozok a badacsonyi telkem adta lehetőségekkel. Ez részben a gyümölcsstermesztést, a terület rendben tartását és pihenést, nyaralást jelenti. Ezenkívül szívesen tevékenykedek a lakóköznyezetem jobbítása érdekében is.

Mit tanácsolna a kezdő tanároknak, vagy azoknak, akik tanári pályára készülnek?

Az egyik legfontosabb tanácsom a szakmai munka folyamatos elmélyítése, az informatikai feltételek maximális kihasználása a tantárgy érdekében. Tudatosan készüljenek a pedagógusi hivatásra, mert ez hivatás, nemcsak munkahely. Szeressék a diákokat, és legyenek közvetlen kapcsolatban a diákokkal és a szülőkkel egyaránt, mert csak ez a hármas egység hozza meg a munkájuk gyümölcsét.

Milyen tervei vannak az elkövetkezendő évekre?

A következő tanévtől már nem fogok dolgozni nyugdíj mellett a munkahelyemen, viszont szívesen fogok segíteni azoknak a diákoknak az egyetemi felkészülésben, akik igénybe veszik szakmai tudásomat. Az elmúlt évek során nagy ismeretanyag halmozódott fel nálam, főleg a tehetséggondozás területén. Ezt szeretném a jövő nemzedékével megosztani. A szakköri munkáimból kívánok egy ún. szakköri füzetet kiadni, ezzel is segítve az új szaktanárok tehetséggondozó tevékenységét.